

Laurine Verweijen – Dronken gemoed. Tekst A (zonder uitleg)

Uit: *Gasthuis* (Van Oorschot, 2020)

DRONKEN GEMOED

Liefde is niet
de vogel in de lucht of de traan die rolt
over een wang
maar het zoute vocht dat in je kleren
nestelt, langzaam de stof intrekt.
Niet de route maar
het zoeken
en het wachten op de ander
en het kijken naar de ander
die een vogel in de lucht volgt
en verzonken in
zijn eigen wereld, daar ineens
jouw ogen mist